

Adobe

Photoshop 7.0

Maszkolástól nyomtatásig

Dr. Pétery Kristóf

Mercator
InStudio

magyar nyelvű változat

Minden jog fenntartva, beleértve bárminemű sokszorosítás, másolás és közlés jogát is.

Kiadja a Mercator Stúdió
Felelős kiadó a Mercator Stúdió vezetője
Lektor: Gál Veronika
Szerkesztő: Pétery István
Műszaki szerkesztés, tipográfia: Dr. Pétery Kristóf

ISBN 963 9430 88 9

© Dr. Pétery Kristóf PhD, 2003
© Mercator Stúdió, 2003

Mercator Stúdió Elektronikus Könyvkiadó
2000 Szentendre, Harkály u. 17.
www.akonyv.hu
T/F: 06-26-301-549
06-30-30-59-489

TARTALOM

TARTALOM	3
ELŐSZÓ	9
KIVÁLASZTÁS ÉS MASZKOLÁS	12
Kiválasztás készítése	13
Szabályos kiválasztás	14
Szabadkézi kiválasztás.....	16
Kiválasztás szín felhasználásával	17
A kiválasztás megváltoztatása.....	18
Lágy perem módosítása	19
Határvonal módosítása.....	20
Kiválasztás finomítása.....	21
Kiválasztás bővítése.....	21
Kiválasztás csökkentése.....	22
Kijelölés alakítása.....	23
Kijelölés megfordítása	24
Kijelölés mentése	24
Kijelölés betöltése.....	25
Görbék és vágógörbék	26
A görbék paletta	27
Görbék létrehozása	28
Görbe készítése kijelölésből.....	29
Kijelölés készítése görbéből	30
Görbék módosítása	31
Görbe kitöltése	32
Vágógörbe készítés.....	33

Csatornák használata	36
A Csatornák paletta	36
Új csatorna létrehozása	37
Csatorna megkettőzése	38
Csatornák szétválasztása	39
Csatornák egyesítése	39
Direkt színek használata	40
Csatorna törlése	41
Csatornák mentése	41
Csatornák közötti műveletek	41
GRAFIKUS SZŰRŐK.....	44
Ecsetvonás szűrők	46
Árnyékolás	46
Döntött ecsetvonások	46
Elkent tónusok	47
Filctoll	47
Fröcskölt	47
Hangsúlyos szegélyek	48
Sötét tónusok	48
Toll kontúr	48
Élesítés szűrők	49
Élesítés	49
Életlen maszk	49
Szegélyek élesítése	49
Több élesítés	50
Életlenítés szűrők	50
Bemozdítás	50
Életlenítés	51
Gauss életlenítés	51
Sugaras életlenítés	51
Szelektív életlenítés	52

Több életlenítés	52
Eredményezés szűrők	52
3D Transzformáció	52
Felhők.....	54
Lencse fényfolt	54
Megvilágítási effektusok	55
Negatív felhők.....	58
Felület szűrők	58
Festett üveg.....	58
Foltminta.....	59
Mozaiklapok.....	59
Repedés	59
Szemcse.....	60
Textúrázó.....	60
Képelemekre bontó szűrők	60
Foltok.....	60
Kristályosítás	61
Mezzo	61
Mozaik	61
Pointillista	62
Szellemkép	62
Színes raszterrács.....	62
Művészi szűrők.....	63
Akvarell.....	63
Alapozás.....	63
Freskó	64
Kenőkés.....	64
Kivágás.....	64
Kontúrfestés	65
Maszatóló	65
Mázolás	65
Műanyag borítás.....	66

Neonfény	66
Pasztellkréta	66
Száraz ecset.....	67
Szemcsés film	67
Színes ceruza.....	68
Szivacs	68
Rajz szűrők.....	68
Conté Crayon	68
Dombormű.....	69
Faszén.....	69
Fénymásolat	69
Gipsz	70
Jegyzetpapír	70
Kréta és szén.....	70
Króm.....	71
Merített papír	71
Raszterrácsminta.....	71
Stencil.....	72
Szövet	72
Tépett szegélyek	72
Tollrajz.....	73
Stilizált szűrők.....	73
Árnyalás.....	73
Domborítás	74
Kiemelés.....	74
Kontúrozás	75
Mozaiklapok.....	75
Neon perem.....	75
Szegélyek megkeresése.....	76
Szélfúvás	76
Szolarizáció	76
Torzító szűrők.....	77

Cikk-cakk.....	77
Fénytörés.....	77
Fodrozás.....	78
Gömb.....	78
Hullám.....	78
Hajlítás.....	80
Örvény.....	80
Polár koordináták.....	80
Szórt fény.....	81
Tölcsér.....	81
Üveg.....	81
Vízfelszín.....	82
Videó szűrők.....	82
De-Interlace.....	82
NTSC színek.....	83
Zaj szűrők.....	83
Átlag.....	83
Por és karcok.....	83
Rácstalanítás.....	84
Zaj hozzáadása.....	84
Más szűrők.....	85
Egyedi (Custom).....	85
Eltolás.....	86
Magasan áteresztő szűrő.....	87
Maximális.....	87
Minimális.....	87
Digimarc szűrők.....	88
NYOMTATÁS ÉS EGYEBEK.....	90
Rátöltés.....	91
Oldalbeállítás.....	92
A nyomtatás elhelyezése.....	93

Háttér beállítása	95
Határvonal beállítása	96
Kifutó beállítása	96
Pontterület beállítása	96
A nyomtatott oldal kellékei	97
A nyomtató beállítása	100
Színbontás.....	102
Raszterrács	103
A dokumentum nyomtatása	105
Képgyűjtemény	108
Kép illesztése	110
Képelrendezés.....	111
Felhasznált és ajánlott irodalom	113

ELŐSZÓ

Tisztelt Olvasó!

A grafikus programok a képkezelés-és tárolás szempontjából két csoportra oszthatók. A vektorgrafikus szoftverek az ábrázolás során a képet alkotó alakzatokat matematikai egyenletekkel írják le, ebből adódik az az előny, hogy az ilyen képek korlátlan mértékben nagyíthatók és kisebb helyet foglalnak el, hátrányuk, hogy fényképek kezelésére nem alkalmasak (bár ma már léteznek hibrid rendszerek is). Ezzel szemben a rasztergrafikus kép pixelekből áll, és az állományok a kép minden egyes képpontjának színét és egyéb jellemzőit eltárolják. E tárolási és feldolgozási mód előnye, hogy minden egyes képpont külön szerkeszthető, így fényképek feldolgozására, retusálására kiválóan használható, hátránya viszont az, hogy ezek a képek sokkal nagyobb lemezterületet foglalnak és a számítógép memóriájának méretével szemben is igényesebbek, ugyanakkor az ilyen képek minőségromlás nélkül csak korlátozottan nagyíthatók.

A rasztergrafikus programok közé tartozik az Adobe Systems Incorporated cég Photoshop nevű programja, amely egyfajta etalon a képfeldolgozással és grafikával foglalkozók körében, ugyanakkor azonos szintű konkurenciával alig rendelkezik (a fejlesztő honlapja: www.adobe.com). Ezzel a szoftverrel szinte mindenféle képfeldolgozással kapcsolatos probléma megoldható. A programban korábban többféle újítás jelent meg, amelyet előbb vagy utóbb a konkurens programok fejlesztői is átvettek. Ezek közé tartozik a rétegek kezelése (amikor a kép jellemző részeit különböző rétegekre helyezük, és rétegenként módosítjuk), vagy a beépülők, azaz a „plugin”-ek használata (ezek egy külön könyvtárban helyezkedő, esetleg más fejlesztőtől származó, speciális funkciójú fájlok, külön programok, amelyek betöltés után beépülnek a Photoshop program menürendszerébe).

A képek rétegenkénti kezelése azért előnyös, mert a rétegekre helyezett objektumokat a kép más rétegeinek módosítása nélkül

változtathatjuk meg, tartalmukat önállóan mozgathatjuk. A rétegeket átlátszóvá tehetjük, közöttük különféle csoportosítási és egyéb műveleteket végezhetünk, sorrendjüket másíthatjuk, rajtuk külön-külön más grafikus szűrőt alkalmazhatunk stb.

A beépülők is szabvánnyá váltak, ezeket szintén használják más retusáló programok. A legtöbbjük egyfajta grafikus szűrő, a szaknyelvi zsargonban „effekt”, de készültek, fájlátalakító, védjegykezelő pluginek is. A grafikus szűrők a kép kijelölt részén vagy az aktuális réteg tartalmán hajtanak végre valamilyen látványosak műveletet. Ezeket a szűrőket néhány másik programban (például az Adobe Illustrator, CorelDraw, Corel Photo-Paint, Paint Shop Pro szoftverekben) is használhatjuk.

A Photoshop a nyomdai előkészítés és képfeldolgozás legelterjedtebb programja. Külön érdekesség, hogy már az 5.0-ás változatot is lefordították magyar nyelvre. 2002-ben jelent meg a program 7.0-ás változata. E programnak is csakhamar megjelent a magyar nyelven lokalizált változata, mely könyvünk tárgyát képezi.

Az Adobe Photoshop 7.0 CE (közép-európai) programváltozat a program közép-európai felhasználók számára adaptált, javított verziója, amelyben a szöveget a számítógépen telepített operációs rendszertől függően cseh, magyar, görög, lengyel, orosz és török nyelven is megadhatjuk. A CE verzió mindenben megegyezik a Photoshop 7.0 programmal, de támogatja a magyar karaktereket és a Unicode szabvány szerinti, 16 bites karakterkészleteket.

Ez a képszerkesztő program az egész világon szabvánnyá vált a Macintosh és a PC platformon egyaránt. A program kezeli a CMYK színmódot is, ezért jól használható a dokumentumok nyomdai előkészítésére is. A két platformon a program kezelése szinte teljesen megegyezik, a néhány eltérésre az adott helyen felhívjuk a figyelmet. Az egyik különbség az eltérő könyvtárszerkezet, egy másik eltérés a billentyűkombinációk használata. A PC-ken például a **Ctrl** billentyű nyomva tartása szükséges egyes funkciók kiváltásához, míg a Macintosh rendszereken ennek a **Command** (⌘), illetve az „Alma” billentyű felel meg.

A szoftver munkakörnyezete egyszerű, interaktív, a felhasználói felületet mindenki könnyen átalakíthatja úgy, hogy a legjobban segítse a hatékony munkát.

Az ismeretlen szavakat, kifejezéseket általában első előfordulásuk helyén mutatjuk be, magyarázzuk. A magyar kifejezéseknél igyekeztünk következetesen alkalmazni a lokalizáció eredményeit is.

Az itt leírtak megértéséhez és alkalmazásához különösebb számítástechnikai ismeretekre nincs szükség, elegendő a Macintosh OS, vagy a Windows operációs rendszer alapfokú ismerete. Könyvünk alapjául egy Windows rendszeren futó, magyar nyelvű 7.0 CE változat szolgált.

A papír alapú – hagyományos – könyvek kezelési módja némiképpen módosul az elektronikus könyvet „forgatók” számára. Ez a könyv az ingyenes Acrobat Reader 5.0, Adobe Reader, illetve Adobe e-Book Reader segítségével olvasható. Akinek nincs ilyen programja, az letöltheti többek közt a www.adobe.com webhelyről is. Az ilyen típusú könyvek igen előnyös tulajdonsága, hogy a képernyőn megjeleníthető a tartalomjegyzék, amelynek + ikonjaival jelölt csomópontjaiban alfejezeteket tartalmazó ágakat nyithatunk ki. A tartalomjegyzék bejegyzései ugyanakkor ugróhivatkozásként szolgálnak. Ha egy fejezetre akarunk lépni, akkor elegendő a bal oldali ablakrészben megjelenített könyvjelző-lista megfelelő részére kattintani. Sőt az ilyen könyvek teljes szövegében kereshetünk.

A program korábbi változatáról szóló könyvünkkel szemben most négy, téma szerint jól elkülöníthető kötetben ismertetjük a szoftver 7.0 CE változatával kapcsolatos tudnivalókat. Így nemcsak kisebb méretű, de olcsóbban letölthető állományokat adhattunk közre, ami különösen a felhasználók szerint szintén fontos szempont.

Végezetül: bár könyvünk készítése során a megfelelő gondossággal igyekeztünk eljárni (beleértve a tartalmi pontosságot és a mondanivalót tükröző formát), ez minden bizonnyal nem óvott meg a tévedésektől. Kérem, fogadják megértéssel hibáimat.

Szentendre, 2003. október

Köszönettel

a szerző.

KIVÁLASZTÁS ÉS MASZKOLÁS

A kiválasztás vagy más szóval kijelölés során meghatározzuk a kép bizonyos feltételeknek eleget tevő részeit azzal a céllal, hogy a következő műveleteket vagy e kiválasztott területen végezzük el, vagy éppen a kiválasztott területet kizárjuk a következő műveletekből. A kiválasztott területre korlátozhatjuk a festőeszközök hatását, de akár a grafikus szűrőket, effekteket is ezzel a területi megszorítással hajthatjuk végre.

A kiválasztással szinonim fogalom a maszkolás, amely kifejezés a fototechnikából terjedt el. A maszkok átlátszó részei látni engedik a kép maszk alatti részeit, az átlátszatlanok viszont eltakarják, így kivonják az ilyen területet a műveletek alól. A Photoshop program ezen egyszerű alapfunkciók mellett megengedi a nem teljesen fényáteresztő maszkok használatát is, amellyel például a kiválasztások szegélyén lágy peremet alakíthatunk ki. Ilyenkor a lágy perem területére eső pixeleken a kiválasztás széléhez közeledve egyre kevésbé érvényesülnek a maszkon végzett műveletek, így az eredmény belesimítható az eredeti képbe. A nem teljesen fényáteresztő maszkok úgy működnek, mintha a maszk területére eső pixelek számára megadnánk a kiválasztás fokát, vagyis erősségét.

A kiválasztás szaggatott, villódzó vonallal (menetelő hangyák) jelenik meg a képen. Ha zavar a munkában, akkor a **Nézet** menü **Megjelenítés** ▶ **Kijelölés szegélyek** parancsával ki- és bekapcsolhatjuk a megjelenítést (amely nem módosítja ugyanakkor a kiválasztást).

A kiválasztások készítésére többféle eszköz (köztük automatikus kijelölő varázsló) áll rendelkezésünkre, amelyekkel tetszőleges alakú maszkokat hozhatunk létre. A különféle maszkok egyesíthetők,

módosíthatók, későbbi felhasználásra elmenthetők, illetve a lemezről betölthetők.

Az egyetlen képen belül használható kiválasztásból készítjük a több képen is felhasználható, önállóan eltárolt maszkot, ami egy 8 bites, szürkeárnyalatos kép, amelyen a pixeleknek a teljesen átlátszó fehértől az átlátszatlan fekete tartományig változható szürkesége határozza meg az adott pontban a maszk áttetszőségét. A maszkok a teljes képpel megegyező méretű és felbontású, önálló rétegekként is megjelenhetnek (erről már említést tettünk az előző fejezetben, a réteghatások ismertetésénél), rendszerint azonban alfa-csatornákon tároljuk ezeket.

Kiválasztás készítése

A képen belül egy területre korlátozott műveletek végrehajtása vagy a maszkokkal végezhető műveletek előtt kiválasztást kell készítenünk. A kiválasztást létrehozhatjuk szabályos mértani alakzattal, a megfelelő területet szabadkézi vagy részben szabadkézi rajzolással körülhatárolva, szín felhasználásával, illetve a színekiválasztásos és a szabadkézi kiválasztás kombinációjával.

A teljes képet kijelöli a **Kijelölés** menü **Teljes kijelölés** parancsa vagy a **Ctrl+A** billentyűkombináció. Ezt akkor alkalmazzuk, ha a teljes képet szeretnénk a vágólapon keresztül egy másik dokumentumba mozgatni, illetve olyan művelet előtt, amely csak kiválasztáson hajtható végre.

A kijelölt terület a képen szaggatott vonallal jelölt határok között jelenik meg. Ha van aktív kijelölésünk, azaz az ilyen szaggatott határ látszik, akkor a legtöbb művelet, beleértve a festőeszközök használatát is, csak e területen belül érvényesül.

Bárhogy is választunk ki, a kijelölést megszüntethetjük a **Kijelölés** menü **Kijelölés** megszüntetése parancsával vagy a **Ctrl+D** billentyűkombinációval. A kijelölést megszüntethetjük a kijelölt terület mellé kattintva is – ha éppen nem a Varázspálca kijelölő eszközt használjuk. Az ilyen módon megszüntetett kiválasztást helyreállít-

hatjuk a **Kijelölés** menü **Kijelölés** megismétlése parancsával vagy a **Shift+Ctrl+D** billentyűkombinációval.

Szabályos kiválasztás

A szabályos mértani alakzatokat alkalmazó kijelölő eszközök az eszköztár tetején az alapértelmezett Négyszögletes kijelölő eszköz alatt található. Ezek az eszközök az **M** gyorsbillentyűvel is elérhetők.

A Négyszögletes kijelölővel a kép négyszögletes tartományát jelöljük ki, Ha az ikont hosszabb ideig nyomva tartjuk, akkor megjelenik az ikonmenü, amelyről más formájú és méretű –   – kijelölő eszközöket is választhatunk. Az eszköz kiválasztása után a négyszögletes kijelöléshez kattintsunk a képbe a leendő kijelölés egyik sarkára, majd az egérrel az egérgomb felengedésével jelölt másik sarokig négyszöget húzva folytassuk a műveletet. A kiválasztás közben nyomva tartott **Shift** billentyűvel szabályos négyzet alakú kijelölést hozunk létre. Ha a művelet alatt az **Alt** billentyűt tartjuk nyomva, akkor a kiválasztást a négyszög közepéből indítjuk (az első kattintás a négyszög közepét jelöli ki a sarka helyett).

A kiválasztás közben a kijelölt terület méretének alakulását megfigyelhetjük az Információ palettán (lásd az 1-1. ábrát). Az alkalmazandó mértékegységeket a paletta ikonjára kattintva megjelenített menü **Paletta beállítások** parancsával állítjuk be.

A kijelölt terület határai

Aktuális pont koordinátái

A kijelölés méretei

1-1. ábra

Az Ellipszis kiválasztó hasonlóan működik. Itt azonban az ellipszist befoglaló négyszöget húzzuk meg egérrel. A kiválasztás közben nyomva tartott **Shift** billentyűvel kör alakú kijelölést hozunk létre, az **Alt** billentyűt nyomva tartva itt is az ellipszis közepéből indítjuk a kiválasztást.

Az egysoros és egyoszlopos kijelölő eszközökkel 1 pixel szélességben választunk ki a megadott irányban.

A kijelölő eszközök kiválasztása után megjelenő opciós palettán szabjuk meg a kiválasztás tulajdonságait (lásd az 1-2. ábrát). Az ikonokkal vagy a kiválasztás közben lenyomott **Alt**, illetve **Shift** billentyűkkel az egymást követő kijelölésekkel halmazműveleteket végezhetünk, azaz képezhetjük összegüket, különbségüket, közös részüket (ezt a *Kiválasztás megváltoztatása* című részben mutatjuk be).

1-2. ábra

A **Lágy perem** mezőben – még a kiválasztás végrehajtása előtt – állítjuk be a kiválasztás szélén érvényesülő lágyítást. A perem félszélességét pixelekben adjuk meg. Azért a félszélességet adjuk meg, mert a lágy perem a kijelölés határvonalától kifelé és befelé az itt megadott sávban fejt ki hatását. Ha túl nagy értéket adunk meg, akkor a program figyelmeztet. A „túl nagy” érték a kijelölés méretétől függ, hiszen ennek minősül például egy 30x30pixeles terület kijelölésekor egy 14 pixel félszélességű sáv is (nyilván azért, mert e felett a peremek egymásba érnek). A lágy perem beállításával a négyszögletes kijelölések sarkait a program a mezőben megadott sugarú körrel lekerekíti.

A **Finomított** jelölőnégyzet bejelölése után a program finomítja a kijelölés határait (a raszteres képábrázolás miatt) ferde vagy görbe vonalaknál keletkező lépcsőzöttséget.

A **Stílus** listában állítjuk be a kiválasztás méretének, oldalarányának meghatározását szabályozó típust. *Normál* esetben a méretet egérrel húzva adjuk meg, a *Méretarány megtartása* választása után a kijelölés oldalarányait rögzíthetjük a **Szélesség** és **Magasság** mezőben. Ekkor elegendő a kijelölés húzásakor az egyik oldal méretét

figyeln, a másik oldal mérete annak a mezőben megadott arányú többszöröse lesz. A *Rögzített méret* választása után a **Szélesség** és **Magasság** mezőben a kijelölés befoglalójának pontos méretét rögzítjük pixelekben. Ekkor minden egyes kattintás az adott méretű kijelölést hozza létre (a pontos elhelyezés később egérrel húzva adható meg).

Szabadkézi kiválasztás

A Lasszó kiválasztó eszközzel a kiválasztott területet szabadon körülhatárolhatjuk. A Lasszó ikon mögött található Sokszög lasszó sokszögek kiválasztását biztosítja, ekkor a körülhatároló sokszög csúcsait kattintással jelöljük, kettős kattintással zárjuk be, illetve a kiindulópontra visszatérve egyszeres kattintás is elegendő. A kiinduló pont közelébe érve ezt egy karika jelzi az egérkurzor mellett. A sokszög lasszó tehát egyfajta átmenetet képez a szabályos és a szabadkézi rajz kiválasztás között. Ezekhez az eszközökhöz az opciós eszköztáron csak a közelítés finomítása és a lágy perem mérete állítható be.

A Mágneses lasszó a tárgyak kiválasztását úgy segíti, hogy automatikusan – a kontrasztváltások alapján – megkeresi a kézzel húzott vonalhoz közeli tárgy körvonalát. Az opciós eszköztáron itt további paramétereket is beállíthatunk. A **Szélesség** mezőben adjuk meg a lasszó szélességét, vagyis hogy a szabadkézzel húzott vonaltól milyen távolságban figyelje a program a kontrasztváltozásokat.

A tárgy határát jelentő kontrasztváltási szintet a **Szegélykontraszt** mezőben adjuk meg. A kiválasztó görbe szabadkézi rajzolása közben a program mintát vesz a görbe környezetéből. A mintavétel sűrítésével a tárgyhoz igazító pontok is sűrűbbek lesznek, így a kijelölési pontosság nő. A mintavétel gyakoriságát a **Frekvencia** mezőben adjuk meg.

A **Toll nyomáserősség** jelölőnégyzettel a nyomásérzékeny digitalizáló táblák használói beállíthatják, hogy az eszköz nyomásával arányosan változzon a húzott vonal szélessége. A szabadkézi kiválasztás eszközei elérhetők az gyorsgombbal is.

Kiválasztás szín felhasználásával

A kép hasonló színű részeinek kiválasztására használható a Varázspálca eszköz. Az opciós eszköztár **Tolerancia** mezőjében (0-255 között) beállítható a közelítés tűrése, vagyis az eszköz a megjelölt színhez mennyire közeli színeket tekintszen hasonlóknak. Nagyobb tűrés beállításával a kijelölt terület növekszik.

A **Szomszédos** jelölőnégyzet bejelölésével csak az egymással érintkező azonos színű pontokat választja ki a program, ha töröljük a jelölőnégyzetet, akkor a nem érintkező azonos színű foltokat, „szigeteket” is kiválasztjuk. Az **Összes réteg használata** jelölőnégyzet bekapcsolásával az összes réteget figyelembe vesszük az azonos színű pontok meghatározása során. A Varázspálca elérhető a **W** gyorsgombbal is.

Az egész képen vagy az érvényes kiválasztáson belül az egyforma színű (akár nem összefüggő) területeket választhatjuk ki a **Kijelölés** menü **Színtartomány** parancsával is. A parancs paraméterezését párbeszédpanelen végezzük, melynek közepén a választókapcsolók állásától függően a kép vagy a kijelölés színei látszanak (lásd az 1-3. ábrát). A kétféle megjelenítés között átmenetileg válthatunk a **Ctrl** billentyű lenyomásával.

A **Kijelölés** listában adjuk meg a kiválasztandó színt mintavétel alapján (*Színminták*) vagy az alapszínek (vörös, sárga, zöld, cián, kék, bíbor) valamelyikét. A *Csúcsfény* listaelem választásával a kép fényes, a *Középtónus* választásával a közepes, az *Árnyékok* választásával a sötét részeket jelöljük ki. A *Színtartományon kívüli* listaelemmel a CMYK színrendszerben nem előállítható színeket választjuk ki. A **Törés** (valójában tűrés) csúszkával a kiválasztás pontosságát kötjük meg, ha nagy értéket állítunk be, akkor egyre több színt tekint a program a megadotthoz hasonlóknak.

A kiválasztáshoz használt színt meghatározhatjuk a Pipetta eszközzel is. A párbeszédpanel ikonjának lenyomása után a képre kattintva adjuk meg a kijelölés színét. Minden újabb kattintás törli a korábbi kijelölést, azonban a **Shift** billentyű lenyomása mellett kattintva növeljük, az **Alt** billentyű lenyomása mellett kattintva csökkentjük a kijelölést.